

Esca d'Inca

Lladrará cada diaenge mentres li donin que menjar

Redacció y Administració C. de Mallorca n.º 1.

ESPAÑA: UNA PEsSETA CUATRIMESTRE: ESTRANJER: DUES IDEM IDEM.

PAGO PER ADELANTAT

LA CAUSA Y L'EFECTE

Barcelona 13 Abril de 1904. (1)

TOTES les persones honrades sens distinció de idees, clase y condició, protesten indignades del infame crim comés devant l'esglesia de la Mercé, contra la persona del President del Consey de ministres. Una má traidora anava a acabar amb la vida de nostro ilustre paisá. En el acte de rebre la punyalada invocá l'auxili del Altíssim, y segurament Ell impedí se consumassin els perversos fins del homicida.

La fonda impressió qu'ha causat el barbre atentat a la majoria dels barcelonesos, s'ha manifestat avuy tancant ses portes moltes tendes, en senyal de protesta. A ses felicitacions que reb el Sr. Maura de totes parts, per haver resultat leve sa ferida, afegesqui sa nostra sincera y respectuosa enhorabona.

S'equivocaria qui cregués responsables del vil atentat solament al assesi y a n'els que formaven el complot—dat cas que n'hi hagués.—La responsabilidad moral també pesa demunt altres.

Des que D. Antoni Maura fou nombrat primer ministre de la Corona, com durant el temps que tengué a son cárrech la cartera de Governació, es estat objecte d'una campanya continua y difamant. Els republicans, els demòcrates y els llibertaris d'aquesta ciutat, en la premsa y en el meeting, l'han presentat com a governant absolut y reaccionari. Axò es una falsedat. Precisament

(1) Aquest treball devia publicarse en el número passat, però arribá quan ja estava tancat y no fou possible.

avuy no están suspeses ses garanties constitucionals en cap provincia y els ciutadans exerciten sos drets de reunió, associació emisió del pensament, etc. sense cap trava. No serian ells tan lliberals com en Maura si fossen poder.

Sobre tot han dit d'ell que seguía sa política del maüser; qu'en lloch d'arreglar les cuestions amb bones, les resol amb tirs; qu'es un inquisidor qu'ha fet martirisar els obrers presos y altres coses per l'estil. Quan la forsa pública ha tengut que intervenir en desordes públichs, han posat es crit en el cel perque han resultat alguns ferits. A veure si trobarán cap nació que dexi fer a n'els amotinats lo que vulguen.

Aquesta propaganda difamatoria es estat tan constant y enérgica, que en els còrs dels incauts obrers ha nascuts'odi, sa malicia, contra la persona d'En Maura y l'han considerat son enemich, son opressor; han vist en èll el vertader causant de la crísis obrera actual, de la miseria que reyna en les seves families.

Confirma lo que acabam de dir el fet de que hi ha bastants d'obriers que més o menos descaradament aproven el crim comés p'el jove Artal. Quina barbaritat! Es que hi ha gent qu'ha perdut el sentit moral. Un infant ja distingueix el bé del mal. Un homo depravat prescindeix d'aquesta distinció y llavors el crim no li repugna.

El agressor ha manifestat qu'assistia a n'els meetings republicans y anarquistes, també li han trobat *La Publicidad* y *El Diluvio*. Per axò no sense fonament se diu qu'els autors d'aque-

lla propaganda son estat els causants del fet criminal que lamentam.

Avuy la opinió comensa a reaccionar contra els perdularis, renovers d'ofei, que baix la capa de republicans prediquen l'anarquisme y son una deshonra pera la culta y hospitalaria ciutat de Barcelona. Si no se 'ls hagués dexat el camp lliure no haurien arribat a tals abominables estremo.

PROFANACIÓ

Guarnint ab son brancatge
el penyalar altiú
aont l'águila fa niu,
l'esponerós boscatge
méscla sa veu salvatge
a la remor d'un riu.

S'aixeca un edifici
vorera la corrent,
aont máquina potent,
omplintlo de desfici
atrona el precipici
d'estrepit insolent.

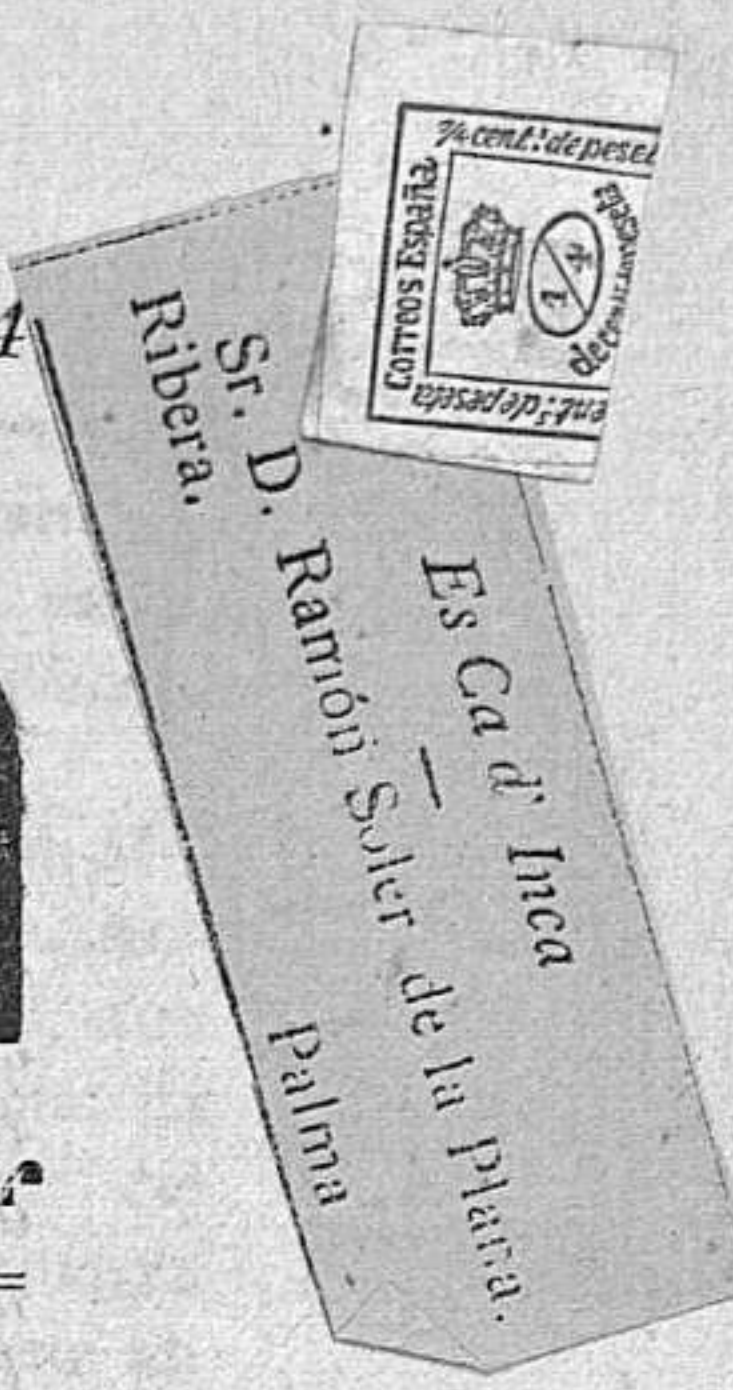
El riu qui s'escorria,
dins preses contengut,
sobre el rodam caigut
el moviment envia...
Llavors torna fer via
cap a son jás perdut.

Y dins s'esquerpa riba,
fugint d'aquell casat,
se llança avalotat
per la baixada aspriva,
com una fera esquiva
posada en llibertat...

Quant la calor ja resta
les aigues a tal ús,
el fum vola difús
pel cel vestit de festa
qu' ab sa blavor protesta
d'aquell Progués intrús.

L'elèctrica filada
que baixa vers els camps
domina els blaus rocams
de l'aspra serralada...
¡Natura profanada,
no esclatarás en llamps?!...

M. R. FERRÁ

PRIMAVERA

(IMPRESIÓ.)

Ja heu som. La natura, qu'en l'hivern dormia opresa per les gelades, resorgeix triomfant, enjorada amb les seues millors gales. Els arbres se vesteixen de fulles y flors, y els blats y xexes treuen s'espiga amb lo capet ben pentinat. El sol, ben demati, s'alsa, ple de delit, de demunt les ones dormides, destrunye-llant la seua rossa cabellera amb mil raigs d'or escampa torrents de llum vermella per demunt les crestes de les altes montanyes, y pujant majestuós per dins el blau immaculat de s'espai, besa ple d'amor a la terra, fent lluir les gotetes de rou que l'aubada, sonriguent entre resplandors y belleses, ha escampat demunt els clavells y les roses acabades d'obrir, al temps que despertava els aucells qui, voletetjant per entre el brancatje, canten l'himne etern de l'amor y de la llibertat.

Els poetes, amb los seus clásichs instruments a l'espatla, aniran per les altures per poder contemplar mes be la transfiguració sublim de la naturalesa, y ab un extasis d'entusiasme provarán de treure de la seua lira qualque nota, cantant l'amor romántich d'una doncella, suspirant per son aimador per dins taronjerars florits y embalsamadors, ó la nos mostraran adormida vora la corrent cristallina d'una fontolla, qui, amb la seua cançoneta sempre igual, convida a somiar.

La primavera apaga el foch qu'en les llargues vetlades de l'hivern era el vincle que nos reunia dins la cuina y nos agombolava amb la seua dolça calentoreta, y obri les portes, deixant entrá l'oratjol, carregat amb l'aroma y perfums d'els sembrats en flor, qui mos fa arribar l'alé reconfortant de vida novella. Els capots y les mantes s'amaguen ampagats y el bon sol de Maig fa caure d'el llit, una derrera s'altre, ses flasades confidents feels de tots els nostros secrets.

Les mosques se desxondeixen y comensan a molestarnos de bon de veres.

El calendari nos senyala les primeres festes de carré, que les fradinetes miren com a dies consagrats per la esperança, y allá anirém noltros empesos p' el desitx qu'empenya a l'humanitat desconhortada y mal contenta, el desitx de gosar, y sense cansarnos de mirar, riure y fe berbes, voltarem y revoltarem el ballet, ple d'animació y de truy, com a condemnats a un treball sense terme.

Ben prest anirém a n'el mes de Maria, font inestroncable d'inspiracions y de recordanses místiques. El mes de Maria pareix la festa de

l'infantesa, la festa de l'innocencia. ¡Oh! y quin afany per cercá floretes y teixi ramells per l'altar de la Verge, qui sonriu y parla dolçament a n'el cor, d'els angelets. ¡Oh! y els cantichs breçoiats p' el flautat de l'orgue, senzills, pero dolcos y penetrants com l'oracio, perfums de virginal virtut qui surten d'el pit angélich de l'innocencia com del cálzer d'aromátiques floretes.

Els hora-baixes els carrés regats de fresch s'umplen de crits y animació d'els atlots d'escola qui s'encalsen y jugan amb los derrers jochs d'el dia. P' el campanar voletetjan, giscant, desperades les velzies, qui nos recorden el terradet ciutadá ahon pujaven els horabaixes, porque nos semblava que les llissons fades y sense profit tenian un poch més de saborino, y remugaven fins que heu veiam, porque el juny de nostres penes y angunies s'acostava a pas de gegant com a jutge inflexible per demanarnos conta d'els dies perduts p' els cafés y paseijos.

Estols de jóvensanes rioleres y ben divertides aniran a segar els favars y els ordis primerenchs, ressucitant les cançons, ja estentises d'el segar, preludi d'el himne d'accio de gracies que, dins el temple sagrat y esplendit de la naturalesa, canten el pobles agrahits a Ceres mitológica.

A posta de sol els pererosos, cansats y retuts per la gran feuada de no fe res, anirém a pasetjar y escoltarém, baix d'el cel sembrats d'estrelles qui apar que sonriguen dins el silenci y soletat inmensa de la natura, el cant d'el rossinyol, acompanyat amb les remors de l'aigua, els picarols d'anyel immaculat y els sospirs de les branques amb qui juguetja amorós y tot xalest el ventoli de s' hora-baixa.

Mentres tant el temps incansable fa la seua via sens' aturarse per res, y després de la primavera y l'estiu tornarà la tardor y demunt noltros, sense temermos, hi deixarà la vellura.
 Un PERERÓS.

El Rey a Palma.

Es temps y s'espai de que disponem per doná conta de sa venguda del Rey es molt poch. Direm solament y en poques paraules, que els carrers de Palma s'engalanaren ab domassos de colors nacionals l'arch y les tribunes aixecades en es carrer de Palacio varen esser magnífichs ses illuminacions espléndides, tan dinsciutat com a sa banda de la mar, a les que contribuhi en gran modó la multitud fantástica dels llums de s'escuadra inglesa; la festa marítima sorprendent; s'entusiasme qui desbordá per tot va esser imponderable, y sa saliva que treguerenes republicans moltíssima, quant,

derrera ses persianes tabcades de ca-seva, veren passar triunfalment el simpátich Rey, en mitx d'una gran pluja de flors, saludant a la multitud qui l'aclamava ab deliri.

Palma se manifestá monárquica tal com es y com sería oficialment, si tots aquells que aquests dies demostraren ses idees ab aplaudiments an el monarca y a son primer ministre—precisament per lo que té d'energich y de retrógrado,—acudissen quant sia hora a recoquistá es consistori, donant es seu nom com a candidats ó se seua papeleta com a electors, conforme tenen obligació si volen aturar aquets atrevits que s'irroguen una representació qu'está ben demostrat que no tenen.

Mossen Pau Ferrer

L'atach d'apoplegia que li pegá, dins tres dies acabá en la seua eczistència. Diumenge dia 17 d'aquest mes entregá l'anima a Deu.

Mossen Pau, nasqué el 19 de Maig de 1844, y en la seua joventut, sentintse amb vocació per la carrera eclesiastica, ja va demostrar esser un jove aprofitat y treballador. Tot seguit obrí, en companyia de Mossen Matgi Vidal que lonch canonge Penitencié, una escola de llatí en Palma, ahont assistí en cañdad de alumne nostre estimat Diossesá.

Cantá Missa Nova per les tempores de la Trinidad en 1868, y el mateix any obtingué el títol de Bachiller en sagrada Teologia per el Seminari de Mallorca, passant després a viure a Inca dedicat a l'ensenyansa no tan sols de día sino també en les vetlades.

Nombrat vicari de Seuva, en 1871, no per això dexá les classes. Molts dels seus dexebles demanaren porque los admetés per hostes, en aquell poble, per aprofitarse de les seves liissons.

L'història del col·legi de Sant Tomas de Aquino, d'hont va esser catedràlich de llatí desde la seua fundació fins que recents decrets d'En Romanones baldaren tots els col·legis d'ensenyanses semi-oficials; y l'esglesia de Sant Domingo, d'hont va esser Rector y hey fe importants millores, bé nos porien dir, en mil coses, el seu zel y les seves activitats.

Mossen Pau, era un dels bons llatinistes, y es autor de distintes obretes que compongué per facilitar a n'els alumnes del Batxillerat l'estudi y traducció de la llengua d'En Cicerón. Obres que tengueren tanta acceptació qu'en va haver de fer varies edicions.

En l'actualidad encara era Notari eclesiástich, Tressorer de la Reverenda Comunitat de la Parroquia de Santa María la Major, y Definidor d'obres píes. Cárrech que desempenyá en tan d'afany y escrupulosidad que sempre ho va esser amb satisfacio y aplauso dels interesats.

Però ahont se veu lo que valia D. Pau, com a ministre del Senyor, y com a per-

sona espabilada y de mon, es en so dó de consell que Deu li havia donat. La seva escrivania era com un bufet d'un bon missé, puis, sempre tenia asuntos qu'arreglar y gent que li demanava direcció en los seus negocis, y éll, sense mes recompensa que la satisfacció que sent el qui fa una bona obra, los donava llum y treballava fins que logras posar pau entre les families. Y tant s'interesava en les questions dels altres, que, a voltes, tenia prou disguts y enfados, si el ventatjós no volia fer justicia a n' el perjudicat.

A n' el bon Sacerdot se li poria demanar un favor, puis que prou se sabia que si l' asunto estava dins el circol del seu poder o influencia, que no era poca, Mossen Pau amb lo seu caràcter travessador y diligent, complauria els desitjos de tothom qui el cercás.

Per tot això la seva mort esestada amargament plorada, no tan sols dels seus, sinó de moltes altres families y persones de qui era un feel amich, un prudent conseyer y un vertader pare.

Rèbien nostro afectuós condol la seva apreciable germana y nebots, nostres amichs, mentres pregam per l' ànima del difunt Sacerdot que Deu haja trobat en estament de gràcia.

DANIEL

Prorogació d'un Concurs

El president de la Societat Arqueològica Luliana de Palma ens ha remés, preguntant nos ho publicassim, el següent

CARTELL DE CONCURS

Desitjosa aquesta Societat de rendir a son ínclit Patró un novell homenatge y de refermar y acrexer tant com possible sia la fervent devoció que per tants d' anys y segles li ha professada el poble mallorquí, obri un públich concurs entre tots els escriptors de llengua catalana y ofereix tres-centes pessetes com a premi a l' autor de la millor VIDA POPULAR DEL BENAVENTURAT MESTRE RAMON LULL, escrita en nostra llengua materna y fonamentada en les propies obres del insigne, poligraf y demés documents coetanis autèntichs.

Les obres que aspiren al premi, se presentarán anònimes y senyalades ab un lema, en la forma sempre en casos semblants acostumada, y se enviarán, abans del dia primer de Janer de l'any prop venidor 1904, a nom del infrascrit Secretari, D. Pere Antoni Sanxo, ja sia a son domicili propi;—carrer dels Oms, núm. 23—o bé a la casa-redacció del BOLLETÍ d'aquesta Societat,—carrer de Palacio, número 81.

La Junta de Govern, constituïda en Jurat calificador, tindrà tot el mes de Janer pera donar son veredict; en la Junta general ordinaria retrá compte d'ell y dels treballs que s'hajen presentats; y obert el plech que contenga el nom del autor premiat, lo proclamará davant tot-hom, y si hi fos present, li entregará la cantitat esmentada.

L'obra premiada romandrà propietat de la ARQUEOLÒGICA: aquesta la farà estampar tot seguit a cura y despeses propies, y n'entregará 50 exemplars a l'autor.

Los que ho sien d'obres no premiades, podrán recobrar el manuscrit quinze dies passats desde la dita junta general

La Societat se reserva en tot cas el dret de no adjudicar el premi, si cap de les obres presentades reuñís condicions y mèrits abastament per guanyarlo.

Ara, que Deu doni llum y forces als honorables escriptors qui per amor a la terra y devoció al Doctor Il·luminat vullen prendre part en aquesta noble contenció.

De la Ciutat de Mallorca als 24 dies del mes de Juny del corrent any 1903.

El President, ESTANISLAU AGUILÓ. El Secretari, PERE A. SANXO.

PROROGACIÓ DEL CONCURS

No haventse pogut adjudicar el premi oferit en aquest cartell, per quant a judici del Jurat calificador no resultaren ab mèrits suficients per guanyarlo cap dels dos treballs que dins el temps assignat se presentaren tirant a la joia, la Societat ha resolt publicar de bell nou el Concurs en la mateixa forma y condicions que de tot d'una se posaren, prorogant fins el dia 31 del mes de desembre prop venidor el terme pera la admissió dels treballs que hi vullen concorre.

Ciutat de Mallorca al 1 febrer de 1904.
El Secretari, PERE A. SANXO.

CRONICÓ

Abril de 1904

Dia 8.—A Londres se firma es conveni franch-anglés, relatiu a s' imperi de Marroch.

Segueix es viatge del Rey: aquest visita Gerona, Figueres y Roses.

La premsa de Palma publica la nova de qu' es estat concedit el títol de Compte de Ribas, a n'el rich comerciant Don Bartomeu Juan Ribas.

Dia 9.—Mor a París la reina, Isabel II que tonch d' Espanya.—El Czar ha donat 60 millions a n' el tresor públich de Russia.—L' emperador Guiem II s' en va de Palerm a Malta.

El Rey D. Alfons XIII, va a San Feliu de Guixols y el capvespre torna a Barcelona.—S' atura a Sevilla de pas per Villamanrique la reina Amelia de Portugal que viatja d' incògnit.

El governador civil de Balears, acompanyat de varis diputats va a les coves de Artá ab motiu d'organizar els preparatius pera la visita de S. M. el Rey.

Dia 10.—El Rey revista 14.000 homens del cos de somatens de Catalunya a Monserrat, y les concedex fuero d' autoritat. Llavors estrena un monument a la Verge y un altre a n' els héroes del Bruch.

Dia 11.—El govern francès ordena qu' es fassin honors de reina a n'es cadaure de Isabel II.—El ministre espanyol a Lisboa desment ab una carta que publica la premsa, la nova de qu' Espanya pensi conquistá

Portugal.—A Valencia els republicans fan renou contra el Batle Sr. Polo, estant aquest presidint una processó de S. Vicens Ferrer; hi ha ferits de ses resultes.

Dia 12.—L' anarquista catalá Xim Miquel Artal pega una guinavetada a D. Antoni Maura, president de ministres; que venturosament es de poca importancia. Es agafat per la policia y pres del furor del poble qu' el vol rossegá. Per tot Espanya se fan grans manifestacions de protesta ab motiu d' aquest atentat.—El Ministre de negocis estrangers inglés declara que an' el tractat ab France, se regoneixen expresament els drets d' Espanya, com element esencial p' el desenrotll de la cuestió de Marroch.

Surten d' Inca cap a Palma y de Manacor, una secció dels Batallons d' Alba de Tormes y d' Alfonso XII, al mando dels seus oficials de bandera, ab motiu de tenir qu' axecar les tendes de campanya en l' esplanada de Sta. Catalina, per acampar els seus respectius batallons.

Dia 13.—A Port Arthur y després d' un combat, topa l' acorazat almirant rus Petropouloski ab un torpedo submarí y vola aquest, morint l' almirant de l' esquadra Makaroff, ab tot el seu estat major, salvantse mols poch mariners, entre ells el gran Duq Excito Cirilo, que resulta ferit de gravetat. El número de morts es de 600. Surt de Paris el cadaure de la Reina Isabel II. A Barcelona están tancades totes ses botigues y se fa una manifestació de més de 6.000 persones com a protesta de atentat contri el Sr. Maura cantantse un solemnissim Te-Deum en acció de gracies per lo leve de sa ferida. El Rey surt cap a Tarragona.

Dia 14.—El Rey va a Reus tornant a Tarragona el capvespre. Els republicans van mes alsurats que na Tofolina a Barcelona, ab motiu de sa visita del Rey.

Es CRONISTA.

Lladrades y moxonies

Diumente a les set del mati sortiren d'aquesta ciutat cap a Santa María els batallons de casadors d'Alba de Tormes y de Alfons XII. Aquest havia arribat el dia abans y fou alojat en cases particulars per passar la nit.

Palma no tan sols está d' enhorabona per la venguda del Rey, sinó perque també los ha concedit aquest lo que tant desitjaven respecte la possessió del Castell de Bellver y de tirar en terra un altre tros de murades.

Nos escriuen de Valencia que dilluns dia 15, la colonia mallorquina d'aquella capital fe cantar una solemne salve a la Verge de los Desemparats en agraïment

per haver lliurat al President de Ministres D. Antoni Maura de ser víctima del punyal del assessí, y d'averlo curat tan aviat. Oficiá un Fill d'Inca, el M. I. Sr. D. Guillem Fiol, dignitat de Tresorer d'aquella Metropolitana assistit per dos sacerdots mallorquins, Hey assistiren molts de personatjes distingits.

Agrahim a n'el Sr. Rector els catecismes que mos ha enviats per baratar en llibres de propaganda protestant. N'hem replegats bastans qu'hem inutilisats y sabem d'altres que no los mos han duits; però qu'han tengut el mateix fi.

Tanta fou la gent que dijous va anar a veure el Rey, que ab els trens que passaren per Inca a les set y mitja y vuit, retrassats devers una hora, no se va poder embarcar ningú. En vista d'això se fe corre sa veu de que tot d'una n' sortiria un de Palma per recullir els passatgers que haren quedats en terra. ¡Aquí varen esser ses bones! Passa una hora y no ve, dues, ni noves; tres, ni la pols... fins que el darrer cop el veren arribar a les dotze y mitja m' entres comensaven a fer badays a le fam.

Moltes persones hi hagué, qu' estaren penjades dins s'estació tot; lo dema tí. Haguessen dit d'una vegada: fins a mitx di a no hi heurá tren. Y lla gent fora tornada a ca-seva y hagués dinat y arretglat feynes y al manco no s' hagueren vists tant de badays y fastidi.

I Dilluns, a devers Llubí, el tren agafá un nin de quatre anys. De res altes, tengueren que tayarli un a cama que l'e-hi havia capolada fentlo un desgraciat per a sempre.

Després d'uns cuanis dies calorosos, diumenge y dimars caigueren fortes ruixades, que han refrescat la temperatura y han dexat las terres en bona saho. Ahir també ploqué.

La Comissió organitzadora del VII Congrés Agrícola Catalá-Balear, que ha de celebrarse en la vila de Vendrell els dies 22 y 23 del proesim mes de Maig, ha acordat prorrogar fins el día 28 dels corrents, el termini pera la

contestació dels senyors Delegats als qüestionaris que ls hi foren remesos.

Publicacions rebudes

El nombre XXVI de *Catalunya*. Elegant tomet de 166 planes dedicat a n' el folk-lore Catalá. Du moltes codolades populars amb les seves respectives tonades, recullides per la regió de Catalunya, p' els mesires Miquel Font Pvre, Valeri Serra, Joan Llongueras y Aureli Capmany.

Mos ha agradat molt.

El nombre d' abril del periódich «Contra la Tisis» que publica en Barcelona el Dr. D. Agustí Bassols y Prim s' ocupa en els següents assumptes: El nostre despertar.

—Patronat de l'obra antituberculosa.—Els camins de la tisis (continuació).—El santori del Tibidabo.—El sanatori de S. Llorens de Munt.—El sanatori de Prats de Mulló.—La lluita antituberculosa en Espanya.—Vida.

El núm. 765 de la revista agrícola *L'Art del Pagés* ab importants treballs.

Els números extraordinaris dels diaris *La Almudaina*, *La Última Hora* y *Diario de Mallorca*, dedicats a S. M. Alfons XIII, amb motiu de sa visita a Palma.

Bolletí comercial

Mercat d' Inca

Preus que regiren a n' aquesta ciutat: dijous passat:

			pessetes
Bassó.	es quinta	a	80'00
Xexa.	sa cortera	a	19'25
Blat.	id.	a	18'50
Ordi.	id.	a	12'00
Id. forasté.	id.	a	11'00
Sivada.	id.	a	8'50
Id. forastera.	id.	a	7'25
Faves cuitores.	id.	a	20'00
Id. ordinari.	id.	a	18'50
Id. per bestia.	id.	a	18'00
Blat de les Indies.	id.	a	16'00
Mongetes de confit.	id.	a	45'00
Id. blanques.	id.	a	36'00
Fasols.	id.	a	36'00
Ciurons.	id.	a	23'00
Gallines.	sa tersa	a	0'80
Galls.	id.	a	0'70
Conis.	id.	a	0'30
Ous.	sa dotzena	a	0'90
Patates.	es quinta, de 6	a	10'00
Moneacos.	id.	a	5'00
Figues seques.	id.	a	6'00
Olives.	sa barsella de 1'50	a	3'50
Safra.	s'unza	a	3'50

OSSOS Y LLEPADURES

Un senyor que está dinant en una fonda, exclama una y altre vegada:

—¡Bacallá! ¡Bacallá!!
Es mosso surt y li diu:
—Está bé. Ell va callá, però vosté crida una mica massa.

Una senyora preguntá a l'esposa del Diputat X.

—Que no parla may en el Congrés vostre mari?

—Si, casi tots els dies que hi ha reunió.

—No pot ser. Jo sempre llegesch les resenyas dels debats y no he vist may cap discurs seu.

—Però no ha reparat que de tant en tant diu rumors.

—Si.

—Donchs, llavors es que parla éll.

—(Entre vells).

—¿Sabs si es perillós tenirse als cabey y sa barba?

—Ja hu crech! Un tio meu, molt vell, fésa prova y es cap de tres mesos se casá amb una viuda que tenia sis fills.

—Escolti senyora: Si volgués vosté ferme felis, concedintme la seva má, sería eternament son deudor.

—¡Gracies, moltes gracies! No vuy augmentar el número de sos acreedors. Ja en té prou.

Endevinaya

Dins l'infern estich tancada de temps inmemorial, en el cel, amb un fanal me veurás cualque vegada, si no tens altre llum clara que't mostri mon sitial.

Un JOVE

SOLUCIONS A LO DEL NÚMERO PASSAT
A l'endevinaya: Salleta A.

A les semblances. 1. En que diu ses veritats. 2. En que no serveixen més que per moure renou. 3. En que son curts de gambals. 4. En que sos fins perversos les porten ocults.

CORRESPONDENCIA LITERARIA

Sr. D. M. R. F. Rebuda vostra poesia «Profanació». Mil mercés per ella y per les advertencies que mos feis, les tendrem en conte.

Un Pereros. Ja trobavem que vos estorbaveu enviar Primavera. Es plassent y hermosa. Trabayau ja que Deu vos ha donat dois literaris.

P. Rebut vostros articles. Los aprofitarem.

Sr. D. J. Ll. Ido així: En atenció que som amichs y Vos suscriptor d'Es Ca, no varem voler parlar de vostres bolles negres; pero no mos ha valgut, aiximateix n' hi heudonada. Amb tal no li doneu bolletes de matar perros.

AVIS

D. Llorens Cruellas y Rovira Agrimensor, Perito agrónomo y Mèstre practich d'Obres te l'honor d' oferir a n-el públich els seus servicis respecte á canar terres, subdividir y justipreciar finques, aixecar plans topografichs amb tinta negra y de colors, projectes y direcció d' edificis y quesvulla que tenga relació amb lo seu art, com es estudi d' indicis per alumbra-ment d'aigos.

Per mes detalls poden dirigirse a n' el Colegi de S. Tomas d'aquesta Ciutat aont viu d'ordinari dit Senyor.